

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΑ 22 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020
ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ**

A.1.

Νόμισε ότι ερχόταν προς αυτόν άνθρωπος με πελώριο μέγεθος και βρώμικο πρόσωπο, όμοιος με την εικόνα νεκρού. Αυτόν μόλις είδε ο Κάσσιος, αισθάνθηκε φόβο και το όνομά του θέλησε να μάθει .

Όταν ο Οκταβιανός επέστρεφε στη Ρώμη μετά τη νίκη στο Άκτιο, πήγε να τον συναντήσει κάποιος άνθρωπος κρατώντας ένα κοράκι· το είχε διδάξει να λέει τα εξής: «Χαίρε, Καίσαρα, νικητή στρατηγέ». Ο Καίσαρας ενδιαφέρθηκε πολύ να αγοράσει το κοράκι· το αγόρασε , λοιπόν, για είκοσι χιλιάδες σηστερτίους. Το παράδειγμα αυτό παρακίνησε κάποιον παππουσή να μάθει σε ένα κοράκι τον ίδιο χαιρετισμό. Για πολύ καιρό μάταια κόπιαζε· κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παππουσής συνήθιζε να λέει: «Κρίμα στον κόπο μου » (κατά λέξη: έχασα το λάδι και τον κόπο μου) .

Η Καικιλία, η σύζυγος του Μετέλλου, ενώ επεδίωκε γαμήλιο οiwνό σύμφωνα με τα πατροπαράδοτα έθιμα για την κόρη της αδερφής της, η ίδια δημιούργησε τον οiwνό. Μια νύχτα, δηλαδή, καθόταν για πολλή ώρα σε κάποιο μικρό ιερό μαζί με την κόρη της αδερφής της και περίμενε, μέχρι να ακουστεί κάποια φωνή, που να ανταποκρινόταν στο σκοπό (τους)

B.1.

squalidiores (το επίθετο κανονικά δε σχηματίζει παραθετικά , γιατί δηλώνει μια μόνιμη ιδιότητα)

simillimum

effigies

cuiusdam

parium salutationum

diutius

mos priscus

omina nuptialia

sacellum quoddam

noctium

aliqui

B.2.

existimavissemus

veniendo

aspicereris/ -re

concupere

cupient

redeuntis

institutu

dic

avete

interesse

emisse
docuissetis
petendo
fieret
persederint

Γ.1.α

magnitudinis: γενική της (μόνιμης) ιδιότητας προσδιορίζει τον όρο hominem effigiei: δοτική αντικειμενική προσδιορίζει τον όρο similem

Caesaris: γενική του προσώπου που ενδιαφέρεται , προσδιορίζει το ρήμα interfuit

milibus: αφαιρετική της συγκεκριμένης αξίας , προσδιορίζει το ρήμα emit

filiae: δοτική προσωπική χαριστική , προσδιορίζει το ρήμα petit.

Γ.1.β.

Sutor quidam eo exemplo incitatus est.

Γ. 2.α.

ut corvum doceret parem salutationem

Δευτερεύουσα ονοματική βουλητική πρόταση .

Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί δηλώνει το απλώς επιθυμητό. Χρόνου (doceret) παρατατικού, γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (incitavit). Έχουμε ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων, συγχρονισμό της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή κι όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της. Λειτουργεί ως έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα incitavit.

dum aliqua vox congruens proposito audiretur.

Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση.

Εκφέρεται με υποτακτική , γιατί η πράξη περιγράφεται ως προσδοκία-επιδίωξη. Χρόνου παρατατικού (audiretur) , γιατί το ρήμα εξάρτησης (expectabat) είναι ιστορικού χρόνου και δηλώνεται το υστερόχρονο στο παρελθόν. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου , προσδιορίζει το ρήμα expectabat.

Γ.2.β. quo aspecto timorem concepit

(το ποιητικό αίτιο a Cassio αποβάλλεται , γιατί σχηματίζεται ιδιάζουσα αφαιρετική απόλυτη μετοχή, καθώς το υποκείμενο του ρήματος concepit συμπίπτει με το ποιητικό αίτιο της μετοχής.)

Caecilia , uxor Metelli , more prisco omen nuptiale **petens** filiae sororis ipsa fecit omen.

Γ.2. γ.

Caecilia **quae uxor Metelli erat**.